



<http://www.arianafghanistan.com>



۲۰۱۹/۰۵/۰۲



م. اسحاق نگارگر

تحریم، مخالفت یا خویشتن بینی!



آن روز که "جان کری" اساس حکومت وحدت ملی (شما بخوانید حکومت نفاق و پراکندگی ملی) را گذاشت دو تن که رکن های اساسی این حکومت بودند حتی یک روز در یک امر نیز باهم توافق نکردند.

■ یکی ساخت و دیگری ویران کرد،

■ یکی تصمیم گرفت و دیگری تصمیم شکست؛

■ یکی مقرر کرد و دیگری عزل کرد،

و اینک که دوره شان به پایان رسیده است هر دو باز هم برای یک دوره دیگر کاندید استند و با هم مصاف میدهند. اینک یکی جرگه مشورتی فرا می خواند و دیگری تحریم می کند. تحریم مصد رباب تفعلیل به معنای حرام کردن یک شی است حالا ممکن است آن شی یا آن حالت در نفس خود حرام نباشد و یکی به دلایل خاص آنرا بر خود و دیگران حرام کند.

جرگه چنانکه از نامش پیداست جرگه مشورتی بود یعنی رئیس حکومت می خواست از این سه هزار نفر که با هم جمع آمده بودند مشوره بگیرد که با مخالفان دولت چه گونه و با چه معیار های قابل قبول وارد مذاکره شود و در این مذاکره تا کجا با آنان سازش کنند و یا قاطعانه بر موضع خود پافشارد.

من با نوعیت فراخوانی جرگه و انتخاب اشخاص کاری ندارم چون میدانم که اشخاص گردآمده از مردم نمایندگی نمی کنند و در یک رقابت آزاد میدان را نبرده اند و فقط دولت خود پنداشته است که اینان نمایندگان مردم استند.

اما آیا آن سیاستمداران که جرگه را تحریم کردند و با تحریم آن بالطبع حق رأی را از دست دادند کاری معقول کرده اند؟

من میگویم که کاری معقول نکرده اند زیرا از نظر پرنسیپ فراخواندن یک جرگه برای مشوره امری معقول است (کاری به انگیزه اشخاص ندارم).

اکنون تحریم کنندگان دو راه در پیش دارند یا با طالبان می سازند و در امارت اسلامی آنان ذوب می شوند و یا برخلاف اراده مردم راه جنگ را پیش می گیرند که این کار عملاً ممکن نیست زیرا آنکه خود در جنگ اشتراک دارد و جنگ را تمویل میکند (امریکا و ناتو) بدین نتیجه رسیده است که پیروزی در این جنگ به هیچ کدام از طرفین میسر

نیست و وقتی پیروزی میسر نباشد ناگزیر دو طرف مواضع خود را تعدیل می کنند و به نوعی سازش می رسند که به اصطلاح نه سیخ می سوزد و نه کباب.

در کار طالبان دو مشکل جدی وجود داشت یکی اینکه آنان تشکیلی به نام (امر بالمعروف و نهی عن المنکر) داشتند که اگر پوست کنده بگویم مردم را سوته مسلمان می ساختند و اراده آزاد مردم را احترام نمی کردند و چه بسا که نماز های خوانده را بر مردم باز می خواندند و این گونه اعمال زور مردم را ریاکار می ساخت و نتیجه دکتاتوری های پیهم همین شده است که سیاستمداران ما بدون استثناء ابن الوقتی را در سیاست آموخته اند و نان خود را به نرخ روز میخورند و مشکل دوم نیز این که طالبان جامعه را از استعداد زنان محروم کرده بودند و ارزش کار اجتماعی زنان را نمی دانستند که زن در نتیجه کار اجتماعی صاحب معاش میشود و نه تنها به اقتصاد خود کمک میکند که به دولت نیز مالیات میدهد و به چشمه عاید دولت بدل میشود.

طالبان اگر صلح می خواهند باید از اعمال زور بر جامعه بگذرند زیرا که اعمال زور مردم را وادار به فرار از محیط شان می سازد و امروز میدانیم که موضوع مهاجرت یک مشکل عمده اکثر کشورهای جهان است. و اما آنانی که این جرگه را تحریم کردند می توانستند عضو جرگه باشند ولی در داخل جرگه با تمایل های منحرف مبارزه نمایند. و چون در آن صورت حق رأی داشتند می توانستند با اکثریت رأی ها جرگه را جهت مطلوب و در خور پذیرش بدهند.

چند شب پیش که یکی از دوستان با من صحبت می کرد گفت که با ما در باره جرگه صحبت کنید و من برایش پاسخ دادم که سیاست در کشور ما چنان به اوج ابتدال خود رسیده است که در این جا سیاستمداران پرنسیپ ها را در تاق بلند نهاده اند و در هر گونه عمل سیاسی کفه نفع و ضرر خود را می بینند و چون تجربه سیاسی در این گونه محیط نان به نرخ روز خوری و ترازوی کهنه بر زمین کوبی به دست نمی آید بنا بر این هدف سیاستمداران این نیست که با تلاش مشترک کشتی کشور و مردم را به ساحل امن برسانند بلکه این است که از دریای سیاست ماهی های بزرگ را نه به نیروی تلاش خود بلکه به زور فریفتن دیگران به دست بیاورند.

اینجا اگر برایت گفتند که مردم همه سیاستمدار شده اند هرگز باور مکن که شارلاتان های سیاسی فراوان داریم ولی آن که کفایت رهبری داشته باشد یا نداریم و یا اگر داریم مجال تبارز ندارند که در این غوغای نفاق و ابن الوقتی و در این بازار تقوی فروشی نمی توانند خود را نشان بدهند.

تحریم؛ مخالفت و سازشکاری سه مقوله سیاسی است که هر یک وقت خاص خود را دارد ولی اینجا همه را برای خودنمایی به هم آمیخته اند.

لاف تقوی اگر چه بسیار است

لیک خود مرغی گرفتار است

فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر اول می ۲۰۱۹ برمنگهم



تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک"ی بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "ارشیف" شان رهنمایی شوند.

تحریم، مخالفت یا خویشن بینی!

[i_nagargar_tahrim_mokhalefat_ya_kheshtanbibi.pdf](#)